

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 40C/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120204070
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2120204070.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom v sporovej veci žalobcu: Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, ul. gen. F. XXXX/XX, I., právne zastúpený: JUDr. Lenka Gajarská, advokátka, Horné Bašty 25, Trnava, proti žalovanej: G. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. I. XX, I., právne zastúpená: JUDr. Lucia Sukopová, advokátka, Františkánska 5, Trnava, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu a žalovanej, takto

rozhodol:

I. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobcu a žalovanej sa vyporiadava tak, že do výlučného vlastníctva žalovanej sa prikazujú finančné prostriedky na účte č. W XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedenom v W. sporiteľni, a.s. so zostatkom ku dňu XX.XX.XXXX vo výške 888,59 eur a finančné prostriedky na vkladnej knižke č. W XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedenej v W. sporiteľni, a.s. so zostatkom ku dňu 11.06.2019 vo výške 3.086,69 eur.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi titulom finančného vyrovnania peňažnú čiastku vo výške 1.987,64 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu 19. mája 2020 sa žalobca domáhal toho, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov so žalovanou. Rozsudkom Okresného súdu Trnava, č. k. 12P/18/2019-65, zo dňa 27. mája 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 11. júna 2019, bolo manželstvo žalobcu a žalovanej rozvedené. Žalobca uviedol, že so žalovanou počas trvania manželstva nadobudli spoločné peňažné prostriedky, ktoré sú uložené na bankových účtoch a to: a) na bankovom účte vedenom v W. W. číslo H.: W XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (ďalej aj „bankový účet“) zriadený na meno žalovanej, na ktorý bola počas trvania manželstva vyplácaná čistá mzda žalobcu z pracovného pomer; žalobca mal k bankovému účtu zriadení prístup prostredníctvom platobnej karty a b) na vkladnej knižke číslo SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedená v W. W. na meno žalovanej (ďalej aj „vkladná knižka“). Žalobca nie je majiteľom bankového účtu ani vkladnej knižky. Uviedol, že žalovaná po odchode zo spoločnej domácnosti vo februári 2019 vybrala z vkladnej knižky hotovosť vo výške 2.000 eur, ktorú následne vložila na svoj bankový účet, bezprostredne po tom, čo žalobcovi zrušila používať jeho platobnú kartu k bankovému účtu. Žalobca navrhuje čiastku 2.000 eur, ktorú žalovaná vybrala z vkladnej knižky zahrnúť do masy BSM určenej na vyporiadanie. Navrhuje titulom úplného finančného vyrovnania uložiť žalovanej povinnosť vyplatiť mu jednu polovicu zostatku na bankovom účte a jednu polovicu zostatku peňažných prostriedkov nasporených na vkladnej knižke žalovanej počas trvania manželstva.

2. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že so žalobou nesúhlasí. Peňažné prostriedky na vkladnej knižke sú v jej výlučnom vlastníctve, vkladnú knižku si založila ešte pred uzatvorením manželstva a

jej rodinní príslušníci otec, matka a stará matka jej pred uzatvorením manželstva darovali peniaze, s tým, aby si ich vložila na predmetnú vkladnú knižku. Prisľúbila im, že to urobí postupne tak, že na vkladnú knižku bude po čiastkach posielat' sumu 16,60 eur mesačne, čo aj počas trvania manželstva realizovala. Vo februári 2019, kedy plánovala opustiť spoločnú domácnosť so žalobcom z týchto peňažných prostriedkov vybrala sumu 2.000 eur, keďže peňažné prostriedky potrebovala na nájom a kúpu vybavenia nájomného bytu, ako aj vecí potrebných pre maloleté dieťa. Má za to, že táto čiastka vo výške 2.000 eur nepatrí do BSM, nakoľko ide o jej výlučné peňažné prostriedky. Okrem toho, na vkladnej knižke boli uložené aj spoločné peňažné prostriedky sporových strán nadobudnutých darovaním, ktoré si strany v čase rozvodu vyporiadali. Žalovaná ukončila sporenie na vkladnej knižke vo februári 2019. Žalovaná poukázala aj na peňažné prostriedky žalobcu na účte v Q. S.A., pobočka zahraničnej banky.

3. Žalobca v replike poprel tvrdenia žalovanej. Uviedol, že peňažné prostriedky na účte v Q. boli spotrebované ešte pred rozvodom manželstva. Doplnil, že bankový účet v W. W. používali na bežné hospodárenie domácnosti a na účet sa pripisovali všetky spoločné peňažné prostriedky, najmä príjmy z jeho pracovného pomeru a rodičovský príspevok. K bankovému účtu mal žalobca zriadenú platobnú kartu ako disponent do 26. februára 2019, kedy žalovaná po odchode zo spoločnej domácnosti žalobcovi prístup k bankovému účtu zrušila. Žalobca poprel tvrdenia žalovanej, že peňažné prostriedky na vkladnej knižke nie sú predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov a sú vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Považuje jej tvrdenia za účelové, so snahou obohatiť sa na úkor žalobcu. Výlučné darované peňažné prostriedky boli len peňažné svadobné dary, ktoré si ale sporové strany vyporiadali rovným dielom dohodou. Žalobca uviedol, že žalovaná si síce pred uzatvorením manželstva na vkladnej knižke sporila peňažné prostriedky, avšak po uzavretí manželstva v sporení na vkladnej knižke pokračovali spoločne a vkladali tam spoločne ušetrené peniaze, preto považuje za dôvodné zaradiť vklady na vkladnej knižke do masy BSM. Rovnako aj na bežnom účte žalovanej boli spoločné peňažné prostriedky a požaduje ich vyporiadanie.

4. Žalovaná v podaní doručenom súdu 5. novembra 2021 uviedla, že na vkladnej knižke sa nachádzali aj peňažné prostriedky uložené vo výške 2.500 eur, ktorý vklad žalovaná realizovala z peňažných prostriedkov darovaných jej rodinou maloletému synovi U. pri príležitosti jeho narodenia a krstu. Tieto peňažné prostriedky obdržala od svojho otca, starej matky a krstných rodičov, okrem toho jej rodina darovala peňažné prostriedky aj pri ich návštevách. Žalovaná tieto peňažné prostriedky pre syna odkladala a následne ich vložila na vkladnú knižku, kde mali byť po dohode so žalobcom určené na sporenie pre syna U.. Tieto peňažné prostriedky žalovaná prevzala od rodinných príslušníkov v hotovosti a vie ich preukázať len čestným prehlásením, respektíve výsluchom svedka. Uviedla, že túto čiastku nemohli usporiť, nakoľko bola na materskej dovolenke a jej jediným príjmom bol rodičovský príspevok. Tiež sporila aj formou príspevkov zasielaných na účet žalobcu vedený v Q. po 50, 100 eur a 200 eur, pričom tieto peňažné prostriedky použil žalobca v plnom rozsahu. Má zato, že je dôvodné, aby peňažné prostriedky na vkladnej knižke zostali maloletému synovi a medzi sporovými stranami sa nedelili. Peňažné prostriedky na bežnom účte boli použité na zabezpečenie bežných potrieb maloletého a žalovanej ako strava, hygienické potreby, zabezpečenie bývania a ošatenia.

5. Žalobca uviedol, že čestné prehlásenie otca žalovanej je účelové. V tvrdeniach žalovanej sú rozpory a poprel aj tú skutočnosť, že vklad 2.500 eur na vkladnú knižku dňa 27.5. 2017 mal byť dar pre spoločného syna sporových strán pri príležitosti jeho narodenia a krstu. Maloletý syn mal osobitný účet zriadený v I. banke bezprostredne po jeho narodení, určený primárne ako šetriaci účet pre jeho budúce potreby. Žalobca nemá žiadnu vedomosť o tom, že by rodinní príslušníci žalovanej darovali ich synovi čiastku 3.000 eur.

6. Žalovaná zotrvala na svojich tvrdeniach ohľadom pôvodu peňažných prostriedkov, keďže pri každej návšteve svojej rodiny obdržala v hotovosti peňažné prostriedky. Sporové strany nemohli disponovať takými peňažnými prostriedkami ktoré boli na vkladnú knižku vložené. Žalobcu neinformovala o týchto daroch, keďže ani žalobca žalovanú neinformoval o daroch, ktoré on obdržal od svojej rodiny pre syna. Sporiaci účet syna v I. zrušila z dôvodu vysokých poplatkov a založila mu nový účet v W. W.. Žalobca poprel tvrdenie žalovanej, že by neboli schopní usporiť čiastku na vkladnej knižke, keďže jeho čistý mesačný príjem bol 1.600 až 1.800 eur, navyše pri narodení syna obdržali príspevok pri narodení dieťaťa vo výške 800 eur. Žalobca tvrdí, že žalovaná nepreukázala ako použila peňažné prostriedky vo výške 2.000 eur, ktoré vybrala z vkladnej knižky po opustení spoločnej domácnosti vo februári 2019, keďže

potreby maloletého syna boli hradené z výživného, ktoré žalobca uhrádzal k rukám žalovanej ešte pred rozvodom manželstva.

7. Súd vykonal dokazovanie listinami a to: rozsudok Okresného súdu Trnava, č. k. 12P/18/2019-65, hotovostný vklad na účet v W. č.l. 9, dohoda o ukončení zmluvy o platobnej karte č.l. 10, výpis z vkladnej knižky str. 5,6,7,8 na č.l. 24, 25, 68, 71; výpis z bankového účtu v W. W. s koncovkou XXXXXXXXXX na č.l. 26-27, výpis z účtu mO. č. SK XXXXXX XXXX XXXX XXXX XXXX za obdobie od júna 2016 do apríla 2019 č.l. 53-55 a č.l. 58-64, potvrdenia o zrušení účtu v I. na meno U. Q. a zistil nasledovný skutkový stav.

8. Manželstvo sporových strán bolo uzatvorené 18.06.2016 a rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trnava, č. k. 12/18/2019-65, ktorý nadobudol právoplatnosť 11.06.2019 (rozsudok Okresného súdu Trnava, č. k. 12/18/2019-65).

9. Žalovaná dňa 26.02.2019 vložila na bankový účet hotovosť vo výške 2.000 eur (potvrdenie banky).

10. Zo zápisov na vkladnej knižke vyplýva, že dňa 26.2.2019 bol zostatok na vkladnej knižke vo výške 5.221,55 eur, s tým, že peňažné prostriedky boli na vkladnú knižku vložené aj pred uzatvorením manželstva (výpis z vkladnej knižky). Z výpisu z vkladnej knižky vedenej v W. W. vyplýva, že počas trvania manželstva sporových strán boli realizované nasledovné vklady, pripísané úroky a výbery: dňa 22.6.2016 vklad 16,60 eur, dňa 22.7.2016 vklad 16,60 eur dňa 25.7.2016 vklad 2.500 eur, dňa 22.8.2016 vklad 16,60 eur, dňa 22.9.2016 vklad 16,60 eur, dňa 28.9.2016 pripísaný úrok vo výške 17 eur, dňa 28.9.2016 odpísaná daň 3,23 eur, dňa 22.10.2016 vklad 16,60 eur dňa, 22.11.2016 vklad 16,60 eur, dňa 22.12.2016 vklad 16,60 eur, dňa 22.1.2017 vklad 16,60 eur, dňa 22.2.2017 vklad 16,60 eur, dňa 22.3.2017 vklad 16,60 eur, dňa 22.4.2017 vklad 16,60 eur, dňa 22.5.2017 vklad 16,60 eur, dňa 27.5.2017 vklad 2500 eur, dňa 22.6.2017 vklad 16,60 eur, dňa 22.7.2017 vklad 16,60 eur, dňa 22.8.2017 vklad 16,60 eur, dňa 22.9.2017 vklad 16,60 eur, dňa 28.9.2017 pripísaný úrok 22,42 eur dňa 28.9.2017 odpísaná daň 4,25 eur, dňa 22.10.2017 vklad 16,60 eur, dňa 22.11.2017 vklad 16,60 eur, dňa 22.12.2017 vklad 16,60 eur, dňa 20.1.2018 vklad 16,60 eur, dňa 22.2.2018 vklad 16,60 eur, dňa 22.3.2018 vklad 16,60 eur, dňa 22.4.2018 vklad 16,60 eur, dňa 22.5.2018 vklad 16,60 eur, dňa 22.6.2018 vklad 16,60 eur, dňa 22.7.2018 vklad 16,60 eur, dňa 22.8.2018 vklad 16,60 eur, dňa 22.9.2018 vklad 16,60 eur, dňa 28.9.2018 pripísaný úrok 24,60, dňa 28.9.2018 odpísaná daň 4,67 eur, dňa 22.10.2018 vklad 16,60 eur, dňa 22.11.2018 vklad 16,60 eur, dňa 22.12.2018 vklad 16,60 eur, dňa 22.1.2019 vklad 16,60 eur, dňa 26.2.2019 výber 2000 eur, dňa 26.2.2019 pripísaný úrok 40,64 eur a dňa 26.2.2019 odpísaná daň 0,84 eur. Súčet vkladov a úrokov z vkladov je vo výške 5.586,69 eur (výpis z vkladnej knižky).

11. Žalovaná dňa 26.02.2019 uzatvorila so W. sporiteľňou, a.s., dohodu o ukončení zmluvy o platobnej karte (dohoda žalovanej s bankou).

12. Z výpisu z bankového účtu vedeného v W. W. vyplýva že ku dňu 11. júna 2019 bol zostatok na bankovom na účte vo výške 888,59 eur (výpis z bankového účtu).

13. Z výpisu z účtu v mO. číslo: SK XXXXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vyplýva, že ku dňu 01.04. 2019 bol zostatok na účte vo výške 0 eur (výpis z účtu v Q.).

14. Z výpisu účtu Q. číslo: SK XXXXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vyplýva, že od prevodcu G. Q. boli na tento účet pripísané počas trvania manželstva peňažné prostriedky dňa 07.10.2016 vo výške 50 eur, dňa 2. 11. 2016 vo výške 50 eur, dňa 18.11.2016 vo výške 50 eur, dňa 16.12.2016 vo výške 50 eur, dňa 20.3.2017 vo výške 50 eur, dňa 22.10.2017 vo výške 50 eur, dňa 13.4.2018 vo výške 100 EUR, dňa 27.4.2018 vo výške 200 eur, dňa 7.5.2018 vo výške 50 eur a dňa 1.2.2019 vo výške 220 eur (výpis z účtu v mO.).

15. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedka X. B. a ani čestným vyhlásením, ktoré uvedený svedok vyhotovil, nakoľko uvedené návrhy na doplnenie dokazovania nepredniesla žalovaná včas, kedy všetky skutkové tvrdenia v rámci procesnej obrany a dôkazy na ich preukázanie mohla predložiť najneskôr v duplike. Žalovaná ale vo vyjadrení k žalobe uviedla len to, že peňažné prostriedky na vkladnej knižke nadobudla darovaním bez toho, aby svoje skutkové tvrdenia preukázala alebo navrhla dôkaz na jeho preukázanie. Následne žalobca v replike jej skutkové tvrdenia poprel. Žalovaná po doručení repliky žalobcu v lehote poskytnutej súdom na predloženie dupliku v rámci procesnej obrany

neuviedla žiadne vlastné skutkové tvrdenia. Až následne, vo vyjadrení doručenom súdu dňa 05.11.2021 uviedla ďalšie skutkové tvrdenia a navrhla vykonať uvedené dôkazy, aj keď vo veci mal súd opätovne pojednávať dňa 08.11.2021, pričom toto pojednávanie bolo odročené na termín 13.12.2021 výlučne z dôvodu náhlej neúčasti právnej zástupkyne žalovanej na pojednávaní. Skutočnosť, že jej otec žalovanej pracuje v zahraničí, resp. osobné dôvody žalovanej (pôrod), ktoré jej mali brániť vo včasnom predložení návrhov na doplnenie dokazovania súd vyhodnotil ako nedôvodné, nakoľko konanie je vedené od 19.05.2020, pričom žalovaná je od začiatku konania právne zastúpená a mala tak dostatočnú možnosť riadne a včas predkladať súdu vlastné skutkové tvrdenia. Okrem toho, sporové strany už pred začatím súdneho konania viedli mimosúdne rokovania a žalovaná tak mala možnosť preukazovať pôvod peňažných prostriedkov, ktoré žalobca označil ako spoločné peňažné prostriedky, pričom žalobca jej avizoval aj zámer iniciovať súdne konanie, ak dohodu nedosiahnu.

16. Skutkové zistenia uvedené v bodoch 8 až 14 vyplývajú z listinných dôkazov uvedených v zátvorkách a nie sú medzi stranami sporné. Spornou zostáva skutočnosť, či peňažné prostriedky na vkladnej knižke vložené počas trvania manželstva a zostatok na bankovom účte ku dňu zániku manželstva patria do BSM alebo ide o výlučné peňažné prostriedky žalovanej, sporným je spôsob použitia sumy 2.000 eur, ktorú žalovaná vybrala z vkladnej knižky dňa 26.02.2019.

17. Podľa § 137 písm. b) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

18. Podľa § 140 ods. 3 CSP, za zmenu žaloby sa nepovažuje úkon žalobcu, ktorým mení uplatnený nárok, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

19. Podľa § 143 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

20. Podľa § 144 OZ, veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

21. Podľa § 145 ods. 1 a 2 OZ, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný. (1) Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne. (2)

22. Podľa § 136 ods. 2 OZ, spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové. Bezpodielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť len medzi manželmi.

23. Podľa § 148 ods. 1 OZ, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

24. Podľa § 149 ods. 1 a 3 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. (1) Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd. (3)

25. Podľa § 150 OZ, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

26. Podľa Čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

27. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

28. V predmetnom spore nedošlo medzi stranami k uzavretiu dohody vo veci vyporiadania BSM žalobcu a žalovanej v celom rozsahu majetkovej podstaty, preto v súlade s ustanovením § 149 ods. 3 OZ bolo potrebné, aby o jeho vyporiadaní, rozhodol súd. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu nemá len povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť. Následky spojené s nespĺnením povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Dôkazné bremeno ako procesná zodpovednosť strany za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia, leží na tej strane sporu, ktorá z existencie ním tvrdených skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky. Súd dodáva, že v konaní o vyporiadanie BSM sa vyporiadávajú len tie veci resp. majetok patriaci do BSM, ktorý strany sporu urobili predmetom konania, povinnosťou súdu nie je z vlastnej iniciatívy zisťovať veci, ktoré má zahrnúť do masy BSM (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 684/2004 zo dňa 27.09.2004). To isté logicky platí aj pre pohľadávky každého z manželov z titulu úhrady toho, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a spoločné pohľadávky voči niektorému z nich z titulu náhrady toho, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na jeho oddelený majetok (§ 150 druhá veta OZ) (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 999/2006 zo dňa 09.11.2006).

29. V konaní bolo nesporné, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobcu a žalovanej zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva dňa 11. júna 2019.

30. Žalobca uviedol, že predmetom vyporiadania sú len peňažné prostriedky nasporené počas trvania manželstva na vkladnej knižke a zostatok peňažných prostriedkov na bankovom účte. Žalovaná uviedla, že na vkladnej knižke si sporila výlučné peňažné prostriedky nadobudnuté darom od rodinných príslušníkov pred uzatvorením manželstva v hotovosti, ktoré počas trvania manželstva vkladala po častiach na vkladnú knižku. Žalovaná na preukázanie uvedeného tvrdenia, ktoré žalobca poprel, nenavrhol vykonať žiadny dôkaz. Následne doplnila ďalšie skutkové tvrdenia s tým, že časť peňažných prostriedkov na vkladnej knižke sú peňažné prostriedky syna sporových strán, ktoré nadobudol darovaním od rodinných príslušníkov žalovanej.

31. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo patrilo do tohto spoluvlastníctva a čo existovalo v čase jeho zániku, t.j. spravidla v deň právoplatnosti rozsudku o rozvode. Dispozíciu strán sporu konania o vyporiadanie BSM treba rešpektovať v tom zmysle, že súd vyporiada len tie veci resp. majetok patriaci do BSM, ktorý strany sporu urobili predmetom konania. Prekročiť ich návrhy v takomto konaní môže súd podľa § 216 ods. 2 CSP (predtým § 153 ods. 2 OSP) len pokiaľ ide o výšku zostatkovej hodnoty vecí, a o to, ako ich vyporiada z kvalitatívneho hľadiska, teda ako veci rozdelí. Vyporiadanie teda nemá len kvalitatívnu stránku, t.j. usporiadanie vlastníctva k jednotlivým veciam, ale aj kvantitatívnu stránku, pri ktorej ide o hodnotové podiely.

32. Súd posudzuje každý dôkaz jednotlivo a zároveň všetky dôkazy vo vzájomných súvislostiach. Žalobca poprel, že peňažné prostriedky uložené na vkladnú knižku sú vo výlučnom vlastníctve žalovanej, nakoľko počas trvania manželstva mal príjem a na vkladnej knižke si sporili rodinné úspory, teda ide o spoločné peňažné prostriedky. Súd mal za preukázané, že počas trvania manželstva bola na vkladnej knižke nasporená celkovo suma 5.586,69 eur, z toho za nespornú skutočnosť súd považoval to, že nasporenú sumu vo výške 2.500 eur nadobudli sporové strany spoločne darovaním a po rozvode manželstva si túto sumu vyprídali dohodou, preto nebola predmetom súdneho vyporiadania. Predmetom vyporiadania je tak suma 3.086,69 eur (5.586,69-2500) nasporená na vkladnej knižke počas trvania manželstva. Žalovaná najskôr tvrdila, že nasporená suma je v jej výlučnom vlastníctve, tieto nadobudla darom pred uzatvorením manželstva, následne ešte doplnila svoje skutkové tvrdenia a uviedla, že časť peňažných prostriedkov vo výške 2.500 eur vložených na vkladnej knižke sú vo vlastníctve ich syna, ktoré mu darovali rodinní príslušníci žalovanej.

33. Žalobkyňa zaťažovala dôkazné bremeno na preukázanie toho, či peňažné prostriedky, ktoré žalobca zaradil do masy BSM nadobudla pred uzatvorením manželstva a ak áno v akej výške. Žalovaná neuviedla žiadne hodnoverné a konkrétne skutkové tvrdenia, ktorými by preukazovala svoje tvrdenia

o pôvode peňažných prostriedkov na vkladnej knižke a jej tvrdenia neboli konzistentné, nakoľko žalovaná svoje skutkové tvrdenia len prispôbovala vývoju skutkového stavu. Navyše, v rozpore s koncentračnom zásadou uviedla ďalšie skutkové tvrdenia oneskorene, hoci nič jej nebránilo v tom, aby dôkazy a skutkové tvrdenia označila dostatočne včas, pričom súdu neuviedla racionálne vysvetlenie, prečo ich nepredložila skôr. Uvedené skutkové tvrdenia žalovanej o finančných prostriedkoch v jej výlučnom vlastníctve nebolo preukázané, a preto nie je možné na ne prihladať v rámci vypořádania BSM. Súd tak čiastku uspokojenú na vkladnej knižke počas trvania manželstva vo výške 3.086,69 eur a zostatok na bankovom účte vo výške 888,59 eur zaradil do masy BSM.

34. Žalobca žiadal vypořadať aj peňažné prostriedky na vkladnej knižke, ktoré boli prevedené počas trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov pre výlučnú potrebu žalovanej. Súd mal za preukázané, že žalovaná počas trvania manželstva previedla čiastku 2.000 eur z vkladnej knižky a vložila si ich na osobný účet. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo to, čo zo svojho oddeleného majetku vynaložil na spoločný majetok, a je povinný uhradiť to, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na jeho oddelený (samostatný) majetok (§ 150 OZ). Zároveň je potrebné v rámci vypořádania v širšom zmysle prihliadnúť na to, či niektorý z manželov nepoužil finančné prostriedky patriace inak do BSM pre svoju výlučnú potrebu, t.j. nie pre spoločné potreby manželov, z ktorého dôvodu sa potom tomuto z manželov zníži jeho vypořadací podiel. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/833/2015 zo dňa 12.04.2017, v ktorého odôvodnení odvolací súd uviedol, že „predmety inak na vypořadanie súce (čoho podmienkou je preukázanie ich spolupatričnosti k BSM), v čase rozhodovania však už neexistujúce, pritom z vypořádania v širšom zmysle slova vylúčenými nie sú, vypořadať však možno len hodnoty takýchto už masu BSM opustivších predmetov a to spravidla pripísaním ich hodnoty na vrub toho z bývalých manželov, ktorý sa o ich „vyvedenie“ z „množiny“ majetku určeného na vypořadanie postaral (čo obvykle vedie k tomu, že strane takto si počínajúcej sa zníži suma pripadajúca na jej vypořadací podiel, ak je tým, komu má na základe vypořádania v širšom zmysle slova na vyrovnanie niečo zaplatiť druhá strana, alebo sa naopak suma majúca byť vyplatená na vyrovnanie v príslušnom rozsahu zvýši - to vtedy, ak tu diskutovaná okolnosť nastane na strane toho, kto má vypořadanim nadobudnúť majetok vo vyššej hodnote a z takéhoto dôvodu doplatiť na vyrovnanie niečo strane nadobúdajúcej menej).

35. Pokiaľ ide o otázku dôkazného bremena, súd odkazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/40/2017-521 zo dňa 31.01.2018, v ktorom odvolací súd uviedol, že „ak v predmetnom konaní žalovaný preukázateľne za trvania manželstva vybral zo spoločného účtu peňažné prostriedky, ktoré boli predmetom bezpodielového vlastníctva manželov, nesie on dôkazné bremeno o tom, že ich použil v súlade s § 144 OZ, teda najmä na bežnú spotrebu manželov alebo na náklady spojené s užívaním a udržiavaním majetku v bezpodielovom vlastníctve. Dôkazným bremenom v prípade výberu peňazí urobeného len jedným z manželov bez vedomia druhého nemožno zaťažovať toho, kto výber neurobil, keďže tento manžel nie je o použití vybraných peňazí nijako informovaný, a teda pokiaľ ide o ich použitie, spravidla nemôže nič tvrdiť a dokazovať. Naopak ten, kto peniaze vybral, vie, ako ich použil a jeho teda zaťažuje dôkazné bremeno.

36. Žalovaná nepreukázala použitie peňažných prostriedkov vo výške 2.000 eur pre potreby domácnosti alebo za účelom nadobudnutia spoločných vecí. Súd potom dospel k záveru, že išlo o nakladanie so spoločnými finančnými prostriedkami pre potrebu žalovanej, a teda nie pre spoločné potreby rodiny. Z uvedeného dôvodu má žalobca nárok na polovicu z uvedenej sumy vo výške 1.000 eur (2000 eur/2).

37. Pri vypořadani BSM by mali byť medzi strany sporu rozdelené veci v pomere zodpovedajúcom veľkosti ich podielov, pričom základnou zásadou je, že podiely oboch manželov sú rovnaké (tzv. princíp parity). Súdna prax odklon od princípu rovnosti podielov (tzv. disparitu podielov) označuje za postup výnimočný, a preto je nutné vychádzať z toho, že parita podielov predstavuje zásadu (východisko) a disparita výnimku (odklon od východiska) parity podielov. Posudzovanie výšky podielu manželov podľa toho, ako sa zaslúžili o nadobudnutie a udržanie majetku získaného za trvania manželstva, sa v súdnom konaní uplatňuje teda výnimočne, a to spravidla iba v tých prípadoch, keď jeden z manželov za trvania manželstva buď vôbec nepracoval, pretože sa vyhýbal práci, počínal si nezodpovedne voči rodine, nestaral sa o jej potreby, spôsobil škodu, ktorá musela byť za trvania manželstva uhradená a druhý manžel na jej spôsobení nemal žiadnu vinu, alebo ak sa zistilo, že manžel sa o nadobudnutie spoločných vecí zaslúžil skutočne len v podstatne menšej miere. Prihliadnutie na mieru pričinenia manželov o

nadobudnutie a udržanie spoločných vecí nemožno brať paušálne podľa výšky príjmov toho-ktorého manžela a mechanicky v takom smere, v akom prispievali na potrebu rodiny a spoločnej domácnosti.

38. V konaní nebolo možné priznať niektorému z manželov väčší podiel pri vyporiadaní BSM z dôvodu väčších zásluh na vytvorení majetku, ale súd vyhodnotil podiely oboch strán sporu na majetku patriaceho do BSM ako rovnaké.

39. Žalovanej bol prikázaný zostatok peňažných prostriedkov na bežnom účte a na vkladnej knižke ku dňu zániku manželstva, keďže je majiteľom týchto účtov a vkladnej knižky a má dispozičné práva k bankovému účtu a vkladnej knižke. Žalobca má potom nárok na finančné vyrovnanie v rozsahu 1 usporovaných peňažných prostriedkov na vkladnej knižke počas trvania manželstva a nespotrebovaný zostatok peňažných prostriedkov na bankovom účte ku dňu zániku manželstva. Zároveň je potrebné prihliadnuť na to, čo má žalovaná nahradiť zo spoločného do spoločného majetku, ak išlo o sumu vynaloženú na jej individuálny majetok, resp. použitú výlučne pre jej potrebu, pričom v prípade žalovanej ide o povinnosť nahradiť sumu 2.000 eur, z ktorej sumy má žalobca nárok na polovicu vo výške 1.000 eur a o túto sumu sa zvyšuje jeho nárok na vyrovnaní podiel. Žalobca má tak nárok na celkový vyrovnací podiel vo výške 1.987,64 eur, ktorý je žalovaná povinná uhradiť žalobcovi v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

40. Žalovaná uviedla, že z vlastných peňažných prostriedkov prevádzala na účet žalobcu v Q. peňažné prostriedky. Z vykonaného dokazovania súd ustálil, že na účet žalobcu v Q., ktorého majiteľom bol žalobca boli, počas trvania manželstva pripísané peňažné prostriedky s tým, že pri popise platby bolo uvedené meno žalovanej. Podľa žalovanej tieto mal použiť žalobca pre svoju potrebu. Žalovaná ale neoznačila, ktoré konkrétne čiastky žalobca použil pre svoju potrebu, navyše úhrady na účet žalobcu v Q. boli realizované počas trvania celého manželstva, predposledná úhrada v máji 2018, teda viac ako rok pred rozvodom a viac ako pol roka pred opustením spoločnej domácnosti a posledná platba vo výške 220 eur bola pripísaná na účet dňa 01.02.2019, pričom žalovaná neuviedla, ktoré z následných debetných pohybov na účte v Q. sa týkajú použitia spoločných peňažných prostriedkov len pre osobné potreby žalobcu. Z uvedeného dôvodu súd na neurčité tvrdenia žalovanej o použití spoločných peňažných prostriedkov žalobcom nemohol prihliadať.

41. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

42. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2) Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

43. O náhrade trov konania medzi stranami sporu rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP vo výroku III. rozsudku tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Dôvodom bola skutočnosť, že sa rozhodovalo o rozdelení spoločného majetku bývalých manželov, pričom ich nároky na podiely sú rovnaké, a preto aj pomer úspechu vo veci bol na oboch stranách rovnaký.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m)).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).